

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/17363,Lepkowski-Tadeusz.html>
2021-03-08, 01:30

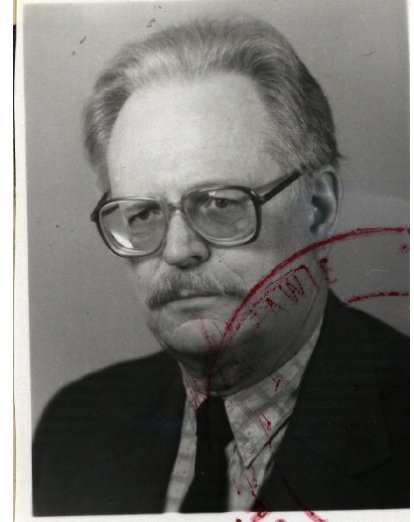
Łepkowski Tadeusz

Tadeusz Łepkowski, ur. 21 I 1927 w Wilnie, zm. 16 XII 1989 w Warszawie. 1945-1946 student Uniwersytetu w Grenoble, absolwent Uniwersytetu Warszawskiego, kierunek historia (1949), doktorat (1955), habilitacja (1960), prof. (1978).

1949-1951 redaktor w wydawnictwach Czytelnik i Wiedza Powszechna, 1951-1953 aspirant na UW, od 1953 pracownik naukowy Instytutu Historii PAN. 1949-1955 w ZMP, 1949-1951 i 1956-1968 w PZPR (w 1951 usunięty za odmowę złożenia samokrytyki, w 1968 wystąpił w proteście przeciwko inwazji wojsk Układu Warszawskiego na Czechosłowację). Od l. 60. związany ze środowiskami opozycyjnymi; 1968-1971 uczestnik prywatnego seminarium Włodzimierza Brusa, Tadeusza Kowalika i Krzysztofa Pomiana poświęconego najważniejszym kwestiom politycznym, ekonomicznym i ideologicznym Polski i świata; 1969-1971 prezes Towarzystwa Przyjaciół Kultury Iberyjskiej. 1972-1974 redaktor naczelny „Acta Poloniae Historica”, 1972-1984 twórca i redaktor naczelny „Estudios Latinoamericanos”, 1978-1979 współpracownik Konwersatorium Doświadczenie i Przyszłość, 1978-1981 przewodniczący Europejskiego Stowarzyszenia Historyków Latynoamerykanistów. 20 VIII 1980 sygnatariusz Apelu 64 intelektualistów popierających postulaty strajkujących robotników Wybrzeża.

Od IX 1980 w „S”, w 1981 przewodniczący KZ w IH PAN.

1982-1987 twórca i redaktor naczelny podziemnego pisma „Myśl Niezależna”, także redaktor techniczny i kolporter; w 1986 współtwórca „Warszawskich Zeszytów Historycznych” zawierających niedopuszczane przez cenzurę materiały z historii państw bloku komunistycznego; uczestnik prac podziemnego Społecznego Komitetu Nauki i Studium Kultury Chrześcijańskiej przy kościele Św. Trójcy w Warszawie, wykładowca historii Polski w kościołach na terenie całego

Łepkowski Tadeusz 428 1.jpg

Miejsce urodzenia Wilno

Data urodzenia 21-01-1927

Miejsce śmierci Warszawa

Data śmierci 16-12-1989

kraju. W 1986 sygnatariusz Apelu 77 intelektualistów ws. uwolnienia więźniów sumienia.

Autor wielu prac naukowych, m.in. "Haiti. Początki państwa i narodu" (1964), "Warszawa w Powstaniu Listopadowym" (1965), "Polska - narodziny nowoczesnego narodu" (1967), "Polska-Meksyk 1918-1939" (1980), "Myśli o historii Polski i Polaków" (CDN, 1983), "Historia Meksyku" (1986), "Rozważania o losach polskich" (Aneks, Londyn 1987), "Uparte trwanie polskości" (Most, Aneks, Londyn 1989).

Laureat nagrody nowojorskiej Fundacji im. Alfreda Jurzykowskiego (1986). Odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi.

Krzysztof Biernacki

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)